احمد

هو العزیز المتعالی القیّوم

ذکر بدیع من العبد الی الّذی آمن باللّه و کان من المهتدین فی الواح الرّوح مسطورا لیسمعک نغمات الفردوس و یعلّمک من حکمة الّتی جعلها اللّه فی خزائن العلم مخزونا و یبلّغک الی مقام جعله اللّه فوق سرادق الأحدیّة و یرزقک من ثمرات الّتی ظهرت من سدرة البقآء و کذلک کان الفضل عن افق الأمر مشهودا قل یا قوم هذا عبد اللّه یدعوکم الی اللّه و یهدیکم سبل الهدی و یلقیکم من اسرار الّتی کانت عن العالمین ممنوعا و یهبّ علیکم نسمات الحیوان و یرسل نفحات الرّحمن عن مدینة الّتی جعله اللّه مقدّساً عن العرفان و کان عن انظر العارفین مستورا قل یا قوم خافوا عن اللّه و مظاهر امره و لا یشغلکم الدّنیا و زخرفها لأنّها سیفنی و لم یکن عند اللّه الّا ایّاماً معدودا فارفعوا رؤوسکم عن مراقد الغفلة ثمّ انقطعوا عن الملک و لا تکونوا کالّذین نسوا اللّه و طرحوا کلمات اللّه ورآء ظهورهم و کانوا فی کتاب الأبرار باسم الفجّار مکتوبا اولئک هم الّذین ضرب اللّه علی قلوبهم اکنّة من النّار و علی ابصارهم غشاوة من الغفلة بحیث اعرضوا عن جماله فی ایّامه و کانوا عن نسمات هذا الرّضوان محروما و اشتغلوا بزخارف القول کأنّهم ما سمعوا نغمات الهویّة و ما فازوا برحمة الّتی کانت علی اجساد المذنبین مهبوبا کذلک یأخذ اللّه الّذین کفروا و اعرضوا و یغفر الّذین آمنوا و اقبلوا و سیرفعهم الی مقام القرب و یسکنهم فی جوار رحمة ممدودا قل یا قوم اتّقوا اللّه و لا تتّبعوا هواکم ثمّ ارجعوا الی اللّه و اتّبعوا الّذی یدعوکم الی الحقّ و یلهمکم کلمة التّقوی و ینصرکم بجنود الغیب و یصلکم الی مقاعد قدس محبوبا و یهبکم حیوة الباقیة و یسقیکم من خمر الحیوان الدّائمة و لا یرید منکم جزآءً و لا شکورا قل انّ الّذین قالوا بأنّ تلک الکلمات ما نزلت علی الفطرة اولئک غلبت علیهم حسدهم و کأنّهم ما عرفوا لحنات القدس و ما ذاقوا فواکه الفردوس و جعلهم اللّه من طینة الجعل فی قمص الانسان محشورا قل کذلک قال الّذین هم کفروا مثل قولکم و اخذهم اللّه بذنبهم و جعلهم فی تابوت النّار فی کفر انفسهم مسجونا قل ویل لکم و بما اکتسبت ایدیکم و تحرّکت به شفتاکم انّ روح الأحدیّة یشهد بأنّ کلّ ذلک حقّ من عند اللّه و لم یر عین الدّهر بمثل ما نزّل من لدنه و بذلک یشهد کلّ من فی السّموات و الأرض الّا الّذین تجد فی قلوبهم غلّاً من اللّه قل موتوا بغلّکم سینصر اللّه هذا الأمر بملائکة العالین و یرفعه الی مقام لن یصل الیه ایدی المنافقین و کان ذلک علیه حتماً محتوما و الرّوح علیک و علی الّذین یعبدون اللّه فی ارضک و کانوا علی صراط الحبّ بین یدیه موقوفا [1] ۱۵۲

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد. ↩

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۱، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر